

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
MACIEJA SZPUNARJA,
predstavljeni 10. februarja 2015¹

Zadeva C-76/14

Mihai Manea

proti

**Instituția Prefectului – județul Brașov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere
și înmatriculare a vehiculelor**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,

ki ga je vložilo Curtea de Apel Brașov (Romunija))

„Prosti pretok blaga — Dajatev za onesnaževanje z emisijami, ki se pobira za motorna vozila pri njihovi prvi registraciji ali pri prvem prenosu lastninske pravice — Oprostitev vozil, obdavčenih s prej veljavnimi dajatvami — Prepoved diskriminatornega nacionalnega obdavčenja v smislu člena 110 PDEU — Nediskriminacija rabljenih vozil, uvoženih iz drugih držav članic, v primerjavi z enakovrstnimi domačimi vozili“

Uvod – geneza problema in pravni okvir

1. Problematika obdavčitve vozil, zlasti rabljenih, je v sodni praksi Sodišča vselej prisotna.² V zadnjih letih ima pomembno vlogo v sodni praksi v zvezi s temi vprašanji romunski sistem enkratne dajatve pri registraciji. Predmet obravnavane zadeve so predpisi, s katerimi naj bi se – po vrsti odločb, s katerimi je bila ugotovljena nezdržljivost te ureditve s pravom Unije – ta nezdržljivost končno odpravila.

2. Republika Romunija je k Evropski uniji pristopila 1. januarja 2007. Ta dan je začela veljati posebna dajatev za osebna in motorna vozila, uvedena z Legea nr. 343/2006 din 17 iulie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (zakon št. 343/2006 z dne 17. julija 2006 o spremembah in dopolnitvah zakona št. 571/2003 o davčnem zakoniku, v nadaljevanju: zakon št. 343/2006).³ Dne 1. julija 2008 je bila ta dajatev nadomeščena z dajatvijo za onesnaževanje z emisijami motornih vozil, uvedeno z Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 din 21 aprilie 2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule (izredna uredba vlade št. 50/2008 z dne 21. aprila 2008 o uvedbi dajatve za onesnaževanje z emisijami motornih vozil, v nadaljevanju: OUG 50/2008).⁴ V skladu s tema aktoma je davčna obveznost nastala pri prvi registraciji vozila na ozemlju Romunije.

1 — Jezik izvornika: poljščina.

2 — Naj spomnim le na nekatere sodbe, ki se nanašajo na vprašanji, ki sta predmet obravnavane zadeve: Komisija/Danska (C-47/88, EU:C:1990:449), Nunes Tadeu (C-345/93, EU:C:1995:66), De Danske Bilimportører (C-383/01, EU:C:2003:352), Nádassdi in Németh (C-290/05 in C-333/05, EU:C:2006:652), Brzeziński (C-313/05, EU:C:2007:33) ali pred kratkim sodba X (C-437/12, EU:C:2013:857).

3 — *Monitorul Oficial al României*, Partea I, št. 662.

4 — *Monitorul Oficial al României*, Partea I, št. 327.

3. Dajatev, ki je bila uvedena z OUG 50/2008, je bila s sodbo Sodišča⁵ razglašena za nezdružljivo s členom 110 PDEU. Sodišče je odločilo, da dajatev, ki se pobira izključno pri prvi registraciji vozil na ozemlju države – glede rabljenih vozil torej izključno za vozila, uvožena iz tujine – odvraca od nakupa rabljenih vozil, uvoženih iz drugih držav članic, ne da bi hkrati odvracal od nakupa rabljenih vozil, ki so enako stara in enako obrabljena, na nacionalnem trgu.⁶ Sodišče je nato to stališče v zvezi z določbami OUG 50/2008 v njihovi prvotni različici ali malenkost spremenjenih različicah večkrat potrdilo.⁷

4. OUG 50/2008 je bila 13. januarja 2012 nadomeščena z Legea nr. 9/2012 din 6 ianuarie 2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule (zakon št. 9/2012 z dne 6. januarja 2012 o dajatvi za onesnaževanje z emisijami motornih vozil, v nadaljevanju: zakon št. 9/2012). Tudi dajatev, uvedena s tem zakonom, je bila vezana na prvo registracijo vozila na ozemlju Romunije. Zakon pa je poleg tega vseboval določbo člena 4(2), ki določa:

„Obveznost plačila dajatve nastane tudi, ko se v Romuniji prvič v register vpiše lastninska pravica na rabljenem motornem vozilu, za katero v skladu z določbami zakona št. 571/2003 in njegovimi poznejšimi spremembami ter dopolnitvami [vključno z določbami zakona št. 343/2006] ni bila plačana posebna dajatev za osebna vozila in motorna vozila ali dajatev za onesnaževanje z emisijami motornih vozil[, ki je dajatev, uvedena z OUG 50/2008,] in ki ne spada v kategorijo motornih vozil, za katere v skladu z zakonodajo, ki velja pri registraciji, velja izjema ali oprostitev od plačila takih dajatev.“

5. V skladu z Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2012 din 30 ianuarie 2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile articolului 4 alineatul (2) din lege (izredna uredba vlade št. 1/2012 z dne 30. januarja 2012 o odložitvi uporabe nekaterih določb zakona št. 9/2012 in o vračilu dajatve, plačane na podlagi člena 4(2) tega zakona)⁸ je bila uporaba člena 4(2) zakona št. 9/2012 v obdobju med 31. januarjem 2012 in 1. januarjem 2013 odložena, zneske dajatve, že plačane na podlagi te določbe, pa je bilo treba vrniti. Do 1. januarja 2013 je bila dajatev, pobrana na podlagi zakona št. 9/2012, torej še vedno nezdružljiva s členom 110 PDEU, kar je bilo potrjeno s poznejšo sodno prakso Sodišča.⁹

6. Zakon št. 9/2012 je bil nato 15. marca 2013 nadomeščen z Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 din 19 februarie 2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule (izredna uredba vlade št. 9/2013 z dne 19. februarja 2013 o plačilu okoljske takse za motorna vozila, v nadaljevanju: OUG 9/2013).¹⁰ Člen 4(2) zakona št. 9/2012 se je tako uporabljal le v obdobju med 1. januarjem in 14. marcem 2013. V tem času je nastalo dejansko stanje, ki se preučuje v postopku v glavni stvari. Predmet preučitve v obravnavani zadevi je torej pravni položaj, ki je veljal na podlagi zakona št. 9/2012 ob upoštevanju njegovega člena 4(2).

Dejansko stanje in postopek v glavni stvari

7. M. Manea, tožeča stranka v postopku v glavni stvari, je pri Instituția Prefectului – județul Brașov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor (pooblaščen organ za registracijo vozil v Brașovu (Romunija)), toženi stranki v postopku v glavni stvari, zaprosil za registracijo rabljenega vozila, ki ga je kupil v Španiji. Ta organ je z dopisom z dne 5. marca 2013 zahteval plačilo dajatve, določene v zakonu št. 9/2012. M. Manea je pri Tribunalul Brașov (sodišče

5 — Sodba Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219).

6 — Prav tam, izrek.

7 — Sodba Nisipeanu (C-263/10, EU:C:2011:466) in več poznejših odločb.

8 — *Monitorul Oficial al României*, Partea I, št. 97.

9 — Sklep Câmpean in Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria (C-97/13 in C-214/13, EU:C:2014:229).

10 — *Monitorul Oficial al României*, Partea I, št. 119.

prve stopnje v Braşovu) vložil tožbo, s katero je zahteval registracijo vozila, ne da bi mu bilo treba plačati navedeno dajatev, ki je po njegovem mnenju nezdružljiva s pravom Unije. Po zavrnitvi tožbe je tožeča stranka vložila pritožbo pri Curtea de Apel Braşov (pritožbeno sodišče v Braşovu), ki je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. Ali je treba ob upoštevanju določb zakona št. 9/2012 in predmeta dajatve, določene s tem zakonom, člen 110 PDEU razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica Unije uvede dajatev za onesnaževanje z emisijami, ki se uporablja za vsa tuja motorna vozila pri njihovi registraciji v navedeni državi in ki se uporablja tudi pri prenosu lastninske pravice na domačih motornih vozilih, razen če je bila taka ali podobna dajatev že plačana?
2. Ali je treba ob upoštevanju določb zakona št. 9/2012 in predmeta dajatve, določene s tem zakonom, člen 110 PDEU razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica Unije uvede dajatev za onesnaževanje z emisijami, ki se uporablja za vsa tuja motorna vozila pri njihovi registraciji v navedeni državi in ki jo je v zvezi z domačimi motornimi vozili treba plačati le pri prenosu lastninske pravice na takih motornih vozilih, zaradi česar tujega motornega vozila brez plačila dajatve ni mogoče uporabljati, medtem ko je domače motorno vozilo mogoče časovno neomejeno uporabljati brez plačila takse do prenosa lastninske pravice na njem, če do takega prenosa pride?“

Analiza

8. Predložitveno sodišče želi s tema vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu ugotoviti, ali člen 110 PDEU nasprotuje temu, da država članica uvede enkratno dajatev za vozila, ki se pobere pri prvi registraciji vozila na ozemlju te države članice in pri prvem prenosu lastništva že registriranega vozila, šteto od dneva uvedbe te dajatve, pri čemer so vozila, za katera je bila podobna dajatev v preteklosti že plačana, oproščena, vozila, že registrirana na ozemlju te države, pa z novo dajatvijo niso obdavčena, če ne pride do prenosa lastništva na njih.

9. Za odgovor na to vprašanje je treba pojasniti: prvič, možnost uvedbe davka, kot je romunska dajatev, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, kar vključuje težavo v zvezi z neobdavčitvijo vozil, pri katerih ni prišlo do sprememb lastništva; drugič, možnost oprostitve tega plačila za vozila, za katera je bila že plačana podobna dajatev, ki je veljala v preteklosti; in tretjič, možnost uporabe take oprostitve v primeru prej veljavnih romunskih dajatev, ki so bile razglašene za nezdružljive s pravom Unije.

Možnost uvedbe enkratne dajatve za registracijo vozil

10. Če pustimo ob strani vprašanje oprostitve vozil, za katera je bila podobna dajatev v preteklosti že plačana, je ustroj dajatve, ki je bila v Romuniji uvedena z zakonom št. 9/2012 v različici, ki se uporablja v postopku v glavni stvari, precej preprost: dajatev se od njene uveljavitve plača pri vsakem prvem vpisu imena lastnika vozila v registracijski dokument.¹¹ Pri tem ni pomembno, niti ali je bilo vozilo pred tem že registrirano niti ali je do te registracije prišlo v Romuniji ali v drugi državi.

11 — Romunska zakonodaja tu razlikuje med „registracijo“ vozil, ki še niso bila registrirana v Romuniji, in „prepisom lastninske pravice“ za vozila, ki so že bila registrirana v tej državi (glej člen 2(h) in (i) zakona št. 9/2012).

11. Romunija je z uvedbo take dajatve nameravala odpraviti nezdržljivost dajatve, ki je veljala na podlagi OUG 50/2008, s členom 110 PDEU. Ta nezdržljivost je izhajala iz dejstva, da se je dajatev pobirala izključno pri prvi registraciji vozila v Romuniji, pri čemer se je – kar zadeva rabljena vozila – uporabljala za vozila, uvožena iz drugih držav članic, ni pa se uporabljala za vozila, ki so že bila na domačem trgu.¹² Dajatev, uvedena z zakonom št. 9/2012, pa se za vsako vozilo, ki se po njegovi pridobitvi registrira na ime novega lastnika, pobere enkrat.

12. Tak ustroj dajatve se mi ne zdi vprašljiv z vidika člena 110 PDEU. V skladu z ustaljeno sodno prakso člen 110 PDEU državam članicam ne prepoveduje uvajanja novih davkov ali spreminjanja stopenj ali davčnih osnov obstoječih davkov, če temeljijo na objektivnih merilih in če posledica ni diskriminiranje blaga iz drugih držav članic.¹³ V primeru dajatve, ki se uporablja le za uvožena vozila, diskriminacija izhaja iz tega, da mora kupec takega vozila poleg cene plačati tudi dajatev, medtem ko kupec enakega domačega vozila plača le njegovo ceno. Z obdavčitvijo tudi domačih vozil se ta diskriminatorni učinek odpravi.

13. Glede rabljenih vozil je Sodišče v svoji sodni praksi oblikovalo doktrino, ki dopolnjuje načelo prepovedi davčne diskriminacije blaga, ki izvira iz drugih držav članic. V skladu s to doktrino dajatev, ki se uporablja za rabljena vozila, uvožena iz drugih držav članic, ni nezdržljiva s členom 110 PDEU, če njena višina ne presega preostanka podobne dajatve, ki je zajeta v vrednosti rabljenih vozil, ki so že na domačem trgu.¹⁴

14. Sodišče ni opredelilo zavezujočega načina izračuna dajatev na vozila. Vendar je treba pri tem načinu upoštevati znižanje vrednosti vozila ter njegovo starost in obrabo, tako da dajatev, pobrana za rabljena vozila, uvožena iz drugih držav članic, ni višja od preostanka dajatve, ki je zajeta v tržni vrednosti domačih vozil.¹⁵

15. V zvezi z dajatvijo, uvedeno z OUG 50/2008, je Sodišče opravilo podrobno analizo in ugotovilo, da izpolnjuje navedeno merilo.¹⁶ Ker se zdi, da so pravila za izračun dajatve, uvedene z zakonom št. 9/2012, ki so opredeljena v njegovih členih 6 in 9, podobna pravilom, ki so veljala na podlagi OUG 50/2008, obstaja velika verjetnost, da tudi ta pravila izpolnjujejo navedeni pogoj. To pa mora preveriti predložitveno sodišče.

16. Ne zdi se mi, da težava, ki izhaja iz drugega vprašanja za predhodno odločanje, in sicer obstoj vozil, ki so registrirana v Romuniji in niso obdavčena z navedeno dajatvijo, razen če pride do menjave lastnika, to ugotovitev spreminja. Po eni strani, kakor pravilno opozarja Komisija v svojih stališčih, tu ne gre za dajatev za uporabo vozil, temveč za registracijo in torej posredno za nakup. Po drugi strani v skladu z ustaljeno sodno prakso člen 110 PDEU v sistemu Pogodbe pomeni dopolnitev določb, ki se nanašajo na odpravo carin in dajatev z enakim učinkom. Namen te določbe je zagotoviti prost pretok blaga med državami članicami v običajnih konkurenčnih razmerah, tako da prepoveduje vse oblike zaščite, ki bi lahko izhajale iz uporabe diskriminacijskih notranjih davkov za blago, ki izvira iz drugih držav članic.¹⁷ Rabljeno vozilo pa je blago le, če je bilo dano v prodajo. Posledica opustitve obdavčenja vozil, ki niso predmet tržne menjave, torej ni diskriminacija, ki ni združljiva s členom 110 PDEU.

12 — Sodba Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219, točke od 48 do 61).

13 — Glej zlasti sodbi Nunes Tadeu (C-345/93, EU:C:1995:66, točka 11) ter Nádasi in Németh (C-290/05 in C-333/05, EU:C:2006:652, točki 49 in 51).

14 — Glej zlasti sodbe Komisija/Danska (C-47/88, EU:C:1990:449, točka 20), Brzeziński (C-313/05, EU:C:2007:33, točka 2 izreka) in Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219, točka 39).

15 — Glej zlasti sodbo Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219, točke od 40 do 42 in navedena sodna praksa).

16 — Prav tam, točke od 43 do 47.

17 — Sodba Nádasi in Németh (C-290/05 in C-333/05, EU:C:2006:652, točka 45 in navedena sodna praksa).

17. Nazadnje je treba spomniti, da je Sodišče nedavno izdalo sodbo, iz katere bi lahko izhajalo, da se analiza stopenj, davčnih osnov in načinov izračuna dajatve lahko v nekaterih primerih izkaže za pomanjkljivo.¹⁸ Lahko je namreč potrebno, da se na domačem trgu poišče vozilo z značilnostmi, ki so čim bolj podobne značilnostim vozila, ki je predmet postopka, in da se višina dajatve, ki se plača na to drugo vozilo, primerja s preostankom dajatve, ki je zajet v vrednosti prvega vozila. Vendar se je ta sodba nanašala na posebne okoliščine nizozemskega davka, v katerih je bila davčna osnova izračunana na podlagi kataložne cene vozila, zmanjšane sorazmerno v skladu s stopnjo zmanjšanja vrednosti, ki se je uporabljala za rabljena vozila.¹⁹ Menim, da se ugotovitve iz te sodbe ne morejo uporabljati zelo splošno, zlasti ne za davke, ki imajo drugačen ustroj kot v njej navedeni nizozemski davek. Poleg tega je Sodišče odločilo, da je nizozemski davek nezdržljiv s členom 110 PDEU zaradi spremembe v zvezi z načinom njegovega izračuna – in sicer, ker je elementu, ki temelji na vrednosti vozila, dodan element, ki temelji na emisiji CO₂ – tako da je davek, pobran za vozila, uvožena iz drugih držav članic, po tej spremembi neizogibno presegel preostanek davka, vključenega v ceno enakovrstnih vozil, registriranih na Nizozemskem pred to spremembo.²⁰ Navedena sodba se torej nanaša na položaj, v katerem država članica zviša že veljavni davek, s čimer povzroči diskriminacijo rabljenih vozil, uvoženih iz drugih držav članic.

18. Iz navedenih razlogov menim, da enkratna dajatev na vozila, ki se pobere pri prvi registraciji vozila na ozemlju države članice, ki je to dajatev uvedla, in pri prvem prenosu lastninske pravice na že registriranem vozilu, šteto od dneva uvedbe te dajatve, načeloma ni nezdržljiva s členom 110 PDEU, če izpolnjuje merilo iz točke 14 teh sklepnih predlogov.

Možnost oprostitve plačila dajatve za vozila, za katera je bila že plačana podobna dajatev, ki je veljala v preteklosti

19. Z uvedbo nove dajatve, ki se pobere pri registraciji vozil, so s členom 4(2) zakona št. 9/2012 te dajatve hkrati oproščena vozila, za katera je bila že plačana dajatev, ki je veljala v preteklosti, in sicer na podlagi zakona št. 343/2006 in OUG 50/2008. V skladu s pojasnili romunske vlade, navedenimi v njenih stališčih, predloženih v tej zadevi, je namen te oprostitve izogniti se dvojnemu obdavčenju tega blaga. Zastavlja se vprašanje, ali je posledica te oprostitve nezdržljivost romunske dajatve s členom 110 PDEU.

20. Taka oprostitve pomeni, da nova dajatev ne zajema vseh rabljenih vozil, ki se prodajo na domačem trgu, zajema pa načeloma vsa vozila, uvožena iz drugih držav članic. Vendar bo v vrednost vozil, oproščenih nove dajatve, vključen preostanek prej veljavne dajatve. Pogoj za dopustnost take oprostitve je torej podoben tistemu, ki je naveden v točki 14, in sicer znesek nove dajatve na vozila, uvožena iz drugih držav članic, ne sme biti višji od preostanka prejšnje dajatve, ki je zajet v vrednosti enakovrstnih domačih vozil.

21. Tako lahko država članica z uvedbo dajatve, na katero se nanaša točka 18 teh sklepnih predlogov, vozila, za katera je bila že plačana dajatev, ki je veljala v preteklosti, oprosti te dajatve, če znesek nove dajatve, pobrane za rabljena vozila, uvožena iz drugih držav članic, ni višji od preostanka prejšnje dajatve, ki je zajeta v tržni vrednosti domačih vozil.

22. Ker je, kakor sem že navedel, način izračuna dajatve, ki je bila uvedena z zakonom 9/2012, precej podoben načinu izračuna dajatve, ki je veljala na podlagi OUG 50/2008, in dajatve, ki je pred tem veljala na podlagi zakona št. 343/2006, in ker ustrezno upošteva stopnjo deprecije vozila skupaj z njegovo starostjo in obrabo, se zdi, da je ta pogoj v obravnavanem primeru izpolnjen.

18 — Sodba X (C-437/12, EU:C:2013:857).

19 — Prav tam, točke od 3 do 10 in točka 1 izreka.

20 — Prav tam, točke od 39 do 41.

Možnost uporabe oprostitve v primeru romunske dajatve na vozila

23. Preučiti je treba še, ali in v kakšnem obsegu se lahko načelo, na katero se nanaša točka 21 teh sklepnih predlogov, uporabi v konkretnem primeru romunske dajatve na vozila.

24. Kot sem že uvodoma navedel, je v določbah zakona št. 9/2012, s katerimi se uvaja dajatev, ki je v obravnavanem primeru sporna, določeno, so te dajatve oproščena vozila, za katera je že bila plačana dajatev, ki je veljala na podlagi zakona št. 343/2006 ali OUG 50/2008.

25. Zaradi sodbe Tatu, ki je bila potrjena s poznejšimi odločbami,²¹ se je dajatev, ki je bila uvedena z OUG 50/2008, štela za nezdržljivo s členom 110 PDEU, ker je diskriminirala rabljena vozila, uvožena iz drugih držav članic, v primerjavi z enakovrstnimi domačimi vozili.

26. Dajatev, uvedena z zakonom št. 343/2006, ni bila predmet nobenega postopka predhodnega odločanja. Treba pa je upoštevati, da Sodišče v okviru postopka predhodnega odločanja ne presoja združljivosti konkretnih določb nacionalnega prava držav članic s pravom Unije, temveč le poda razlago prava Unije, na podlagi katere lahko nacionalna sodišča nato odločijo o vprašanju te združljivosti. Zdi se, da je bila dajatev, uvedena z zakonom št. 343/2006, prav tako diskriminatorna kot dajatev, uvedena z OUG 50/2008. V takem primeru bi morala romunska sodišča tudi to dajatev na podlagi sodbe Tatu in poznejše sodne prakse razglasiti za nezdržljivo s členom 110 PDEU.

27. V skladu z ustaljeno sodno prakso se lahko davek, pobran v nasprotju s pravom Unije, vrne z obrestmi. Ta obveznost je posledica in dopolnitev pravic, ki so pravnim subjektom podeljene na podlagi določb prava Unije, ki prepovedujejo take davke, in razlage teh določb, ki jo je podalo Sodišče.²²

28. Oprostitev vozila od nove dajatve na podlagi tega, da je bila za to vozilo že plačana prej veljavna dajatev, ki je bila pozneje razglašena za nezdržljivo s pravom Unije, ne pomeni pravilnega načina izpolnitve te obveznosti. Zavezanca za plačilo navedenih dajatev sta namreč različni osebi. Oprostitev namreč koristi kupcu vozila, ki je izvzet iz obveznosti plačila dajatve pri registraciji vozila na svoje ime, medtem ko je upravičenec do vračila prejšnje dajatve, razglašene za nezdržljivo s pravom Unije, tisti, ki jo je plačal, in sicer zdajšnji prodajalec vozila ali eden od njegovih prejšnjih lastnikov, če je bilo vozilo med dnem plačila prejšnje dajatve in dnem, ko je začela veljati nova dajatev, že predmet trgovanja. Čeprav je proračunski dobiček zaradi dajatve, razglašene za nezdržljivo s pravom Unije, s tem izravnana, koristi, ki iz tega izhaja, nima oseba, ki je upravičena do vračila tega davka, temveč tretja oseba. Največ, kar lahko upravičenec dobi vrnjeno s prodajno ceno, je preostanek dajatve, zajete v vrednosti vozila, ki pa bo le redko enak dejansko plačanemu znesku te dajatve in nikakor ne bo zajemal pripadajočih obresti.

29. Iz navedenih razlogov tak mehanizem nadomestila dajatve, pobrane v nasprotju s pravom Unije, z oprostitvijo plačila nove dajatve ne zagotavlja niti nevtralnosti nove dajatve, ki se zahteva s členom 110 PDEU. Ker obveznost vračila dajatve ni bila izpolnjena, davčni zavezanec namreč ostane upravičen do tega povračila in lahko torej pri prodaji vozila zahteva nižjo ceno, ki ne vključuje prej plačane dajatve. Tako ni mogoče ugotoviti, da je kakršen koli znesek te dajatve zajet v vrednosti vozila. Vozila, uvožena iz tujine, na katera se nova dajatev vedno pobere, ker že po definiciji niso zajeta z oprostitvijo, so torej samodejno v slabšem konkurenčnem položaju kot domača vozila, za katera je bila plačana prejšnja dajatev, ki je bila nezdržljiva s pravom Unije.

21 — Glej točko 3 teh sklepnih predlogov.

22 — Glej zlasti sodbo Littlewoods Retail in drugi (C-591/10, EU:C:2012:478, točke od 24 do 26), v zvezi z dajatvijo, uvedeno z OUG 50/2008, pa sodbo Nicula (C-331/13, EU:C:2014:2285, točke od 27 do 29).

30. Zato menim, da čeprav imajo države članice načeloma pravico uporabiti tako oprostitev, na katero se nanaša točka 21 teh sklepnih predlogov, pa se ta oprostitev ne more priznati na podlagi plačila prej veljavne dajatve, ki je bila pozneje razglašena za nezdružljivo s pravom Unije.

31. V konkretnem romunskem primeru, ki je predmet postopka v glavni stvari, iz tega po mojem mnenju izhaja, da člen 110 PDEU nasprotuje oprostitvi, določeni v členu 4(2) zakona št. 9/2012, od v navedenem členu določene dajatve za vozila, za katera je bila že plačana dajatev, ki je veljala na podlagi zakona št. 343/2006 ali OUG 50/2008.²³

32. Tega ne spremeni okoliščina, da je Sodišče v sodbi Tatu ugotovilo, da dajatev, ki je veljala na podlagi OUG 50/2008, ne povzroča diskriminacije med rabljenimi vozili, uvoženimi iz drugih držav članic, in vozili, ki so že na romunskem trgu po predhodnem uvozu in plačilu te dajatve.²⁴ Ta ugotovitev je bila namreč podana, preden je Sodišče v nadaljevanju iste sodbe primerjalo položaj vozil, uvoženih iz drugih držav članic, s položajem vozil, za katera ta dajatev nikoli ni bila plačana (vozila, registrirana v Romuniji, preden je bila ta dajatev uveljavljena), in ugotovilo, da je ta dajatev na splošno diskriminatorna do rabljenih vozil.²⁵

33. Vendar je treba upoštevati, da se sodna praksa Sodišča, v kateri je bilo ugotovljeno, da je dajatev, uvedena z OUG 50/2008, nezdružljiva s pravom Unije, in ki, kot sem navedel v točki 26, se uporablja tudi za dajatev, uvedeno z zakonom št. 343/2006, nanašajo ravno na rabljena vozila. Sodišče je namreč v teh sodbah odločilo, da je treba člen 110 PDEU razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica uvede okoljsko dajatev za onesnaževanje, ki se pobere pri prvi registraciji vozila v tej državi članici, če ta davčni ukrep učinkuje tako, da v tej državi članici odvrča od uporabe *rabljenih vozil*, ki so bila kupljena v drugih državah članicah, ne da bi hkrati odvrčal od nakupa *rabljenih vozil*, ki so enako stara in enako obrabljena, na nacionalnem trgu.²⁶ Položaj novih vozil je s tega vidika drugačen, saj je novo vozilo po definiciji vedno prvič registrirano,²⁷ ne glede na to, ali je bilo proizvedeno v državi, v kateri pride do te registracije, ali pa je bilo uvoženo iz tujine. Dajatev, ki se v neki državi pobere pri prvi registraciji, zato za nova vozila nima takega diskriminatornega učinka, kot ga ima za rabljena vozila.

34. Zato ne vidim razloga, zakaj bi se dajatev, ki je pri registraciji novih vozil pobrana na podlagi zakona št. 343/2006 ali OUG 50/2008, štela za nezdružljivo s pravom Unije. Prav tako oprostitev, določena v členu 4(2) zakona št. 9/2012, ni nezdružljiva s členom 110 PDEU, kar zadeva vozila, ki so v Romuniji registrirana kot nova, seveda pod pogojem, ki je opredeljen v točki 21 *in fine*.

Predlog

35. Ob upoštevanju zgornjih ugotovitev Sodišču predlagam, naj na vprašanji za predhodno odločanje, ki ju je postavilo Curtea de Apel Braşov, odgovori:

1. Člen 110 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica uvede enkratno dajatev za vozila, ki se pobere pri prvi registraciji vozila na ozemlju države članice, ki je uvedla to dajatev, ali pri prvem prenosu lastništva vozila, ki je bilo v tej državi že registrirano, šteto od

23 — To ureditev je treba razlikovati od ureditve, ki je bila obravnavana v sodbi Nicula (C-331/13, EU:C:2014:2285). Ta sodba se je nanašala na mehanizem vračila dajatve, ki ni bila združljiva s pravom Unije, osebi, ki je to dajatev plačala, pri čemer je bil ta mehanizem določen v poznejšem pravnem aktu, in sicer v OUG 9/2013 (glej točko 6 teh sklepnih predlogov). V obravnavani zadevi pa gre, kot sem navedel zgoraj, za oprostitev novega lastnika vozila na podlagi dajatve, ki jo je na to vozilo plačal prejšnji lastnik.

24 — Sodba Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219, točke od 43 do 47). Sodišče je ugotovilo, da je bilo pri mehanizmu izračuna dajatve dovolj upoštevano zmanjšanje vrednosti vozila, tako da njen znesek ni presegel presežnega zneska te dajatve, ki je bil zajet v vrednosti enakovrstnih vozil, za katera je bila ta dajatev plačana prej. Glej točko 15 teh sklepnih predlogov.

25 — Sodba Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219, točke od 52 do 61).

26 — Prav tam, izrek (poudarek je moj).

27 — Za novo se šteje vozilo, ki še ni bilo registrirano.

dneva uvedbe te dajatve. Ta dajatev mora biti določena tako, da znesek dajatve, pobrane za rabljena vozila, uvožena iz drugih držav članic, ni višji od preostanka dajatve, ki je zajeta v tržni vrednosti domačih vozil.

2. Člen 110 PDEU ne nasprotuje niti temu, da država članica z uvedbo te dajatve vozila, za katera je bila že plačana dajatev, ki je veljala v preteklosti, oprosti te dajatve, če znesek nove dajatve, pobrane za rabljena vozila, uvožena iz drugih držav članic, ni višji od preostanka prejšnje dajatve, ki je zajeta v tržni vrednosti domačih vozil.
3. Ta oprostitev se ne more priznati na podlagi plačila prej veljavne dajatve, nezdružljive s pravom Unije.